

Iz Postojne. Neki F. K. piše v 35. listu „Novic“, da ima naj boljša služba na novovstrojenih šolah v Studenem, Oreheku, Matejuvasi in Temi 160 gold. letnega dohodka.

Ker bi se znal vsled tega neresničnega dopisa marsikdo, ki je mislil za to službo prositi, odverniti, se uradno daje na znanje, da ima vsaka gori imenovanih učiteljskih služeb zraven lepega, prostornega stanovanja, 300 gl. čistega letnega dohodka.


C. k. okrajni šolski svet v Postojni 29. sept. 1871.

Iz Ljubljane. 27. in 28. preteč. m. bilo je napovedano zborovanje učit. društva za Kranjsko, društva v pomoč učiteljem in njihovim vdovam in sirotam in društva „Sole“. 27. zvečer napravilo je učit. društvo za Kranjsko v Tavčarjevi gostilnici veliko besedo s petjem in z vojaško godbo. Zbralo se je čez 50 naj boljših pevcev učiteljev, kateri so svojo nalogo pod vodstvom g. Nedvéda z naj lepšim vspehom izvrševali. Več pesem se je moglo po večkrat ponavljati. Tudi vojaška godba je s svojimi domačinkami radost do verhuna povzdigovala. Ljudstva je bilo, da se je vse terlo, — kar je živa priča, da ljudsko učiteljstvo postaja zares ljudsko t. j., da ga čišla narod. Pervosednik učit. društva je pri tej priliki zbrano množino nekako tako-le ogovoril: Slavna gospoda! Pervikrat danes stopi na oder slovenski ljudski učitelj — ne skazovaje samega sebe, temuč blagi, sočutni nagoni kličejo ga na ta častni prostor pred slavno občinstvo. — Učitelj je prvi buditelj omike in izobraževanja narodnega. To je gotova resnica, a le malo jih je, ko bi se pri tem, ko se radostno spominjajo svojih milih mladih let, spominjali se tudi tistega moža, ki jim je vpihal prvo iskro do omike in morda položil prvi kamen do sedanje obilne sreče. Učitelj, star, onemogel mora večkrat milosti prositi pri tem, ki je bil pred malo časom njegov odgojenec, morda pravi vnemirec. — Učitelj popusti mile mu svojince, blago ženko in otročiče. Zapuščeni moža, ki je ves čas svojega življenja daroval za to, da je izrejal mladi rod za deržine in narod, nimajo potrebne odgoje in oprave. „Svet je nehvaležen“, pravi pregovor, in že Latince je djal: „Kogar so bogovi čertili, so ga učitelja kerstili“. Hvala Bogu, da dan danes ljudskemu učitelju vzhaja svitlejša zarja. „Družba v pomoč učiteljem, njihovim vdovam in sirotam“ nam je porok rumenega vstajočega soluca, in današnji večer nam je zlata priča, da slavno občinstvo čišla učiteljski stan, in da narod razume, kaj pravi naš pesnik: „Tudi naroda otes je slavnega čina poslopje“. — Verstilo se je še več napitnic in govorov, in še le čez polnoč razšli so se veseli vdeleževalci tega večera, ki bode gotovo v naj sladkejšem spominu ostal vsem učiteljem in njihovim prijateljem, ki so bili pri prvi učiteljski besedi. Hvala in slava bodi vsem, ki so tako ali tako pripomogli k tej dobrotni svečanosti!

Prememba v učiteljskem stanu in razpis službe.

Gospodična Eliza Škofic, učiteljica za ženska ročna dela v Idriji, pride za pomočno učnico ročnih del v c. k. izobraževališče za učence v Ljubljano.

Učiteljeva služba na Koroški Beli (na Gorenskem) je razzpisana. Prošnje se oddajajo pri c. k. okrajnem šolskem svétu v Radolici do 10. t. m.

 Današnjemu listu je pridjan Kazavec šte. 2, 2 str. 